

това е музиката — има въведение. Почнешъ ли да пъешъ, има въведение. Духовните хора, и тъй философствуватъ, и тъй нѣматъ въведение. Почнешъ ли да се молишъ — има въведение. И тъй, философите въведение за Божествената философия нѣматъ, и духовните хора за духовния животъ нѣматъ въведение. Въведението на философите за умствения животъ е пѣнето, а въведението на духовните хора за духовния животъ е молитвата. И тогава само ти имашъ въведение на великия духовенъ животъ, и тогава ти ще го разберешъ. А това е едно вжтрѣшно велико прѣживѣване на самата душа. Душата трѣбва сама да опита нѣщата, а това значи, да опиташъ нѣщата съ Бога наедно. А Богъ обича, като отивашъ при него, самъ да бждешъ. И Христосъ пита всѣкога: „Ти свободенъ ли си?“ Жената казва: „Обѣщание имамъ сега, слѣдъ 10 години ще бжда свободна“. Но Господъ казва: „Тогава азъ не мога да бжда свободенъ“. Защо нѣма да бжда свободенъ? Любовъта не може да се ограничава. И ние не може да я ограничаваме. Когато тя мине въ живота, ти трѣбва да бждешъ тъй готовъ, както си готовъ, когато тръгва тренътъ. Тя е толкова точна, чѣ нѣма да отмине нито $\frac{1}{10}$ -милионна частица отъ м. м. Всички трѣбва да бждете точно на врѣмето; когато Любовъта дойде въ васъ, вие трѣбва да я използвувате разумно. Нѣкой може да каже: „Да се повеселимъ малко.“ Веселие има въ яденето, а въ любовъта веселие нѣма. Прѣди да е дошла тя, ти ще ядешъ, ще пъешъ и ще се молишъ, но, когато тя дойде, има нѣщо по-велико, което не може да се разправи на човѣшки езикъ. Разбирате ли? Но туй, което не може да се разправи на човѣшки езикъ, може да се изпита.

Да ви покажа сега: ако единъ такъвъ моментъ на Любовъта дойде, като единъ лжчъ отъ слѣнцето, и падне случайно върху едно цвѣте или кристалъ, този цвѣтъ въ 20 минути отгорѣ, вие ще видите, ще вземе всичките красави форми и ще